

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z TECHNIKI W KL 4-6 W SZKOLE PODSTAWOWEJ

I. Podstawa programowa kształcenia ogólnego.

[Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej](#)

Głównym celem techniki jest opanowanie przez uczniów praktycznych metod działań technicznych poprzez realizację prostych projektów opartych na przetwarzaniu różnych materiałów przy użyciu odpowiednich narzędzi i urządzeń. Podczas praktycznej działalności uczeń wyrabia prawidłowe nawyki zachowań, które są niezbędne w dorosłym życiu zawodowym. Ma możliwość działania na realnym stanowisku pracy uwzględniającym niezbędne wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy. Wykorzystanie metody praktycznej działalności powoduje, że technika staje się przedmiotem weryfikacji i praktycznego wykorzystania wiedzy już poznanej z zakresu m. in. matematyki, biologii, informatyki oraz fizyki. Na zajęciach techniki uczeń ujawnia swoje predyspozycje, zainteresowania techniczne i zawodowe, odkrywa talenty i pasje techniczne. Przedmiot technika stanowi nieodzowny element łączący kształcenie ogólne i kształcenie zawodowe w przyszłości. To na tych zajęciach przyszli technicy i inżynierowie powinni odkrywać swoje predyspozycje. Przedmiot technika spełnia istotną rolę wychowawczą, uczy szacunku do wytwarzanych dóbr materialnych oraz kreuje postawy świadomego użytkownika zdobyczy techniki poprzez respektowanie zasad.

II. Podręczniki i program nauczania.

Podręczniki:

„Jak to działa?” kl IV,
„Jak to działa?” kl. V,
„Jak to działa?” kl. VI.

Program nauczania:

„Jak to działa? Program nauczania ogólnego Technika w klasach 4-6 Szkoły Podstawowej.” autorstwa Lecha i Marty Łabeckich.

III. Narzędzia pomiaru osiągnięć ucznia.

Ocena powinna opierać się na obserwacji pracy uczniów w ciągu roku szkolnego, jak i końcowego rezultatu tej pracy. Musi ona uwzględniać zarówno osiągnięcia poznawcze (wiadomości i umiejętności), osiągnięcia psychomotoryczne (nawyki ruchowe), jak i osiągnięcia emocjonalne (zainteresowania i postawy uczniów). Metody i narzędzia służące do sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów mogą być różnorodne w zależności od realizowanych treści i pożądanych osiągnięć.

Narzędzia pomiaru osiągnięć uczniów i ich częstotliwość

1. Sprawdziany - 1 raz w semestrze/roku (zapowiedziane tydzień wcześniej),
2. Kartkówki - w zależności od potrzeb
3. Ćwiczenia praktyczne – po 2-4 w semestrze.
4. Odpowiedzi ustne i prace domowe w zależności od potrzeb ucznia i klasy-oceniany jest poziom prezentowanych wiadomości, stosowanie poprawnej terminologii technicznej, ocenie podlega poprawność, staranność. Oddanie pracy w drugim terminie równoznaczne jest z oceną dobrą.
5. Obserwacja ucznia uwzględniająca:
 - przygotowanie do lekcji
 - aktywność na lekcji
 - pracę w grupie
 - prowadzenie zeszytu
 - właściwe korzystanie z informacji technicznej,
 - umiejętność posługiwania się przyborami, przyrządami i narzędziami w zakresie obróbki materiałów,
 - opanowanie umiejętności technologicznych,
 - stopień aktywności na lekcji,

- organizację miejsca pracy,
- porządek na stanowisku pracy,
- wykorzystanie czasu pracy,
- stopień samodzielności przy pracy,
- zachowanie bezpieczeństwa przy pracy,
- estetykę wykonania pracy,
- oryginalne rozwiązań technicznych,
- stosowanie się do przepisów ruchu drogowego,- opanowanie techniki jazdy na rowerze. oraz inne formy aktywności: - pisanie referatów - opracowywanie pomocy dydaktycznych, plakatów, schematów, dokumentacji technicznej.

IV. Obszary aktywności ucznia oceniane na lekcjach. Kryteria ocen.

Ocena osiągnięć ucznia polega na rozpoznaniu stopnia opanowania przez niego wiadomości i umiejętności rozwiązywania zadań technicznych w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej.

Przy ocenianiu osiągnięć uczniów należy zwrócić uwagę na:

- rozumienie zjawisk technicznych,
- umiejętność wnioskowania,
- czytanie ze zrozumieniem instrukcji urządzeń technicznych, katalogów,
- czytanie i rysowanie rysunków złożeniowych i wykonawczych,
- umiejętność organizacji miejsca pracy,
- właściwe wykorzystanie materiałów, narzędzi i urządzeń technicznych,
- przestrzeganie zasad bhp,
- dokładność i staranność wykonywania zadania.,
- przygotowanie do lekcji

Ocenę osiągnięć ucznia można sformułować z wykorzystaniem zaproponowanych kryteriów odnoszących się do sześciostopniowej skali ocen.

OCENĘ CELUJĄCĄ

otrzymuje uczeń, który pracuje systematycznie, wykonuje wszystkie zadania samodzielnie, a także starannie i poprawnie pod względem merytorycznym. Opanował wymaganą wiedzę i umiejętności, wykazuje

się dużym zaangażowaniem na lekcji, a podczas wykonywania praktycznych zadań bezpiecznie posługuje się narzędziami i dba o właściwą organizację miejsca pracy.

OCENĘ BARDZO DOBRĄ

otrzymuje uczeń, który pracuje systematycznie i z reguły samodzielnie oraz wykonuje zadania poprawnie pod względem merytorycznym. Ponadto wykonuje działania techniczne w odpowiednio zorganizowanym miejscu pracy i z zachowaniem podstawowych zasad bezpieczeństwa.

OCENĘ DOBRĄ

uzyskuje uczeń, który podczas pracy na lekcjach korzysta z niewielkiej pomocy nauczyciela lub koleżanek i kolegów. Podczas wykonywania prac praktycznych właściwie dobiera narzędzia i utrzymuje porządek na swoim stanowisku.

OCENĘ DOSTATECZNĄ

otrzymuje uczeń, który pracuje systematycznie, ale podczas realizowania działań technicznych w dużej mierze korzysta z pomocy innych osób, a treści nauczania opanował na poziomie niższym niż dostateczny. Na stanowisku pracy nie zachowuje porządku.

OCENĘ DOPUSZCZAJĄCĄ

otrzymuje uczeń, który z trudem wykonuje działania zaplanowane do zrealizowania podczas lekcji, ale podejmuje w tym kierunku starania. Ze sprawdzianów osiąga wyniki poniżej oceny dostatecznej. Pracuje niesystematycznie, często jest nieprzygotowany do lekcji.

OCENĘ NIEDOSTATECZNĄ

uzyskuje uczeń, który nie zdobył wiadomości i umiejętności niezbędnych do dalszego kształcenia. W trakcie pracy na lekcji nie wykazuje zaangażowania, przeważnie jest nieprzygotowany do zajęć i lekceważy podstawowe obowiązki szkolne.

W ocenianiu bieżącym dopuszcza się stosowanie „+” i „-”.

Dopuszcza się dodatkowo stosowanie „+” i „-” za nieprzygotowanie do lekcji (w tym brak materiałów), aktywność, zadania domowe lub ich brak oraz częściowe odpowiedzi.

Przyjmuje się , że do otrzymania oceny bardzo dobrej wymagane są trzy „+”, natomiast do otrzymania oceny niedostatecznej trzy „-”.

Ilość ocen w półroczu to minimum 3 oceny.

Przy ocenianiu prac pisemnych stosowane są następujące zasady przeliczania punktów na ocenę:

poniżej 29% możliwych do uzyskania punktów- niedostateczny

30% - 49% - dopuszczający

50%- 72% - dostateczny

73% - 85%- dobry

86%- 95%- bardzo dobry

96%- 100%- celujący.

Podczas oceniania osiągnięć uczniów poza wiedzą i umiejętnościami należy wziąć pod uwagę: - aktywność podczas lekcji,

- zaangażowanie w wykonywane zadania,

- umiejętność pracy w grupie,

- obowiązkowość i systematyczność,

- udział w pracach na rzecz szkoły i ochrony środowiska naturalnego. W

wypadku zajęć technicznych trzeba ponadto uwzględnić stosunek ucznia

do wykonywania działań praktycznych. Istotne są też:

pomysłowość konstrukcyjna, właściwy dobór materiałów, estetyka

wykonania oraz przestrzeganie zasad bezpieczeństwa. Ocena powinna

przede wszystkim odzwierciedlać indywidualne podejście ucznia do lekcji, jego motywację i zaangażowanie w pracę.

Ocena osiągnięć jest integralną częścią całego procesu nauczania.

Najpełniejszy obraz wyników ucznia można uzyskać wówczas, gdy

ocenianie będzie systematyczne i oparte na różnorodnych

sposobach weryfikowania wiedzy oraz umiejętności.

V. Sposób wystawiania oceny śródrocznej lub rocznej

O przewidywanych ocenach nauczyciel informuje ucznia na zajęciach edukacyjnych . Każda wystawiona ocena śródroczna lub roczna jest jawna i uzasadniona przez nauczyciela. Przy wystawianiu oceny śródrocznej i

rocznej bierze się w szczególności pod uwagę wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki zajęć a następnie hierarchię ocen cząstkowych . Śródroczne i roczne oceny klasyfikacyjne wystawiane są z ocen cząstkowych. Oceny śródroczne i roczne nie muszą być średnią arytmetyczną ocen cząstkowych. Ocena roczna jest oceną podsumowującą osiągnięcia edukacyjne w danym roku szkolnym.

VI. Praca z uczniem ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi.

Podstawowym aspektem pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jest rzetelna diagnoza dziecka. Wszelkie formy indywidualizacji – dotyczące dzieci ze specjalnymi potrzebami, w tym dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się – powinny bazować na rozpoznawaniu i wykorzystaniu potencjału dziecka do pokonywania deficytów.

Aby rozpoznanie sił i ograniczeń dziecka było możliwe, konieczne jest zgromadzenie o nim rzetelnej wiedzy, z wykorzystaniem różnych źródeł:

- informacji i zaleceń zawartych w opinii/orzeczeniu – właściwe rozumienie zaleceń jest podstawą do prawidłowego organizowania procesu dydaktycznego;
- informacji przekazywanych przez rodziców – oni mają najpełniejszą wiedzę dotyczącą rozwoju dziecka.

Kolejnym ważnym aspektem jest tworzenie prawidłowych warunków edukacyjnych. Należy dostosować metody i formy pracy z dzieckiem do jego możliwości, uwarunkowanych dysfunkcjami czy sytuacją społeczną. Wiąże się to na przykład z następującymi działaniami:

- dostosowaniem sposobu komunikowania się z uczniem
- zachowaniem właściwego dystansu
- wydłużeniem czasu pracy
- zmianą form aktywności
- dzieleniem materiału nauczania na mniejsze partie, zmniejszeniem liczby zadań do wykonania, zwiększeniem liczby ćwiczeń i powtórzeń materiału
- częstym odwoływaniem się do konkretności;
- stosowaniem metody pogłębienia – umożliwieniem poznawania wielozmysłowego

- dostosowaniem liczby bodźców związanych z procesem nauczania- zastosowaniem dodatkowych środków dydaktycznych i środków technicznych
- stosowaniem zróżnicowanych kart zadań do samodzielnego rozwiązania
- powtarzaniem reguł obowiązujących w klasie oraz jasnym wyznaczeniem granic i egzekwowaniem ich przestrzegania.

Zasady pracy z uczniem zdolnym :

- włączanie ucznia do pomocy w prowadzeniu zajęć
- kierowanie przez ucznia pracą zespołową
- udział w konkursach przedmiotowych
- zaangażowanie w pomoc koleżeńską i przygotowanie uroczystości klasowych i szkolnych - zadania dodatkowe.

VII. Zasady poprawiania ocen.

Nauczyciel uzasadnia każdą bieżącą ocenę szkolną poprzez wskazanie , co uczeń robi dobrze, jak również co wymaga poprawy.

Uczeń może poprawić każdą ocenę. Na poprawienie oceny ma dwa tygodnie od momentu jej otrzymania lub w terminie ustalonym przez nauczyciela.. Poprawa odbywa się na konsultacjach indywidualnych po wcześniejszym umówieniu z nauczycielem jej warunków. Przy poprawianiu oceny obowiązuje zakres materiału, jaki obowiązywał w dniu pisania sprawdzianu, kartkówki lub odpowiedzi ustnej.

Warunki i tryb uzyskiwania wyższej niż przewidywana oceny śródrocznej i rocznej:

- systematyczna praca w ciągu całego roku szkolnego (min. zadania domowe, przygotowanie do lekcji, zaangażowanie)
- usprawiedliwione nieobecności na zajęciach edukacyjnych z danego przedmiotu
- obecność na wszystkich (od początku roku szkolnego) pracach klasowych w pierwszych terminach wyznaczonych przez nauczyciela (wyłączając ważne przypadki losowe)

- poprawienie wszystkich prac klasowych na ocenę nie niższą niż ta, o którą uczeń się ubiega.

VIII. Sposoby gromadzenia i przekazywania informacji.

Oceny są jawne dla ucznia i rodziców. Każda ocena z ustnych form sprawdzania wiadomości ucznia podlega wpisaniu do dziennika lekcyjnego bezpośrednio po jej ustaleniu i ustnym poinformowaniu ucznia o jej skali.

Sprawdzone i ocenione prace kontrolne i inne formy pisemnego sprawdzania wiadomości i umiejętności uczniów przedstawione są do wglądu uczniom na zajęciach dydaktycznych. Testy i sprawdziany przechowuje nauczyciel. Kartkówki i karty pracy uczniowie wklejają do zeszytu. Dziennik elektroniczny.

W ocenianiu szkolnym dąży się do spełnienia wymogów obiektywności poprzez jasność kryteriów i procedur oceny. Należy informować uczniów oraz rodziców (prawnych opiekunów) o zasadach oceniania i wymaganiach edukacyjnych wynikających z realizowanego programu nauczania, a także o sposobie sprawdzania osiągnięć młodych ludzi. Jawna i dobrze uzasadniona ocena jest bowiem dla ucznia źródłem informacji wspierających jego rozwój i może być zachętą do podejmowania działań w tym kierunku.

IX. Sposób uzasadniania ocen bieżących, śródrocznych i rocznych.

Nauczyciel ustnie na zajęciach lekcyjnych uzasadnia uczniowi ustalone oceny bieżące, śródroczne, roczne i końcowe. Dodatkowo na prośbę ucznia lub rodzica (prawnego opiekuna) nauczyciel jest zobowiązany ustnie uzasadnić ustalone oceny bieżące, śródroczne, roczne i końcowe w terminie ustalonym z uczniem lub rodzicem (prawnym opiekunem). Uzasadnienie oceny bieżącej obejmuje odniesienie się do wcześniej ustalonych i znanych uczniowi kryteriów (oczekiwań) wobec jego pracy, wypowiedzi ustnej lub innej aktywności oraz wskazanie co uczeń zrobił dobrze, co uczeń ma poprawić, jak ma pracować dalej, czyli sformułowanie wskazówek do dalszego rozwoju. Uzasadnianie oceny

śródrocznej, rocznej i końcowej obejmuje odniesienie się do wcześniej ustalonych i znanych wymagań na poszczególne oceny oraz wskazanie: jakie wymagania podstawy programowej uczeń opanował, jakie wymagania podstawy programowej uczeń musi jeszcze opanować.

Opr. Mariola Gollis